

פרשת תולדות

- "וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדוּ וְלֹאֵם מִלֹּאֵם יֵאֱמֹיךָ" (כה, כג) - יש להזהר להפריד בין הדבקים שלא תִּבְלַע מס אחת של לְאֻמִּים מִמֶּעֶיךָ או של וְלֹאֵם מִלֹּאֵם.
- "וְרַב יַעֲבֹד צַעִיר" - טעם מפסיק ב"רב".
- "וְהִבֵּאתָ עֲלֵינוּ אֱשֵׁם" (כו, י) - מילת "והבאת" מלרע למרות שא"א לפרשו לשון עתיד כמו בפסוק "וְהִבֵּאתָ לְאֹכֶלְךָ וְאֹכֶלְךָ" (כו, י). מ"מ היות ומשמעות המילה עצמה בלשון עתיד כשהיא מלרע, נקרא שמשנה משמעות אם קרא אותה מלעיל וצריך לחזור גם בדיעבד.
- "וְלֹא רִבּוּ" (כו, כב) - מלרע אע"פ שהוא מנחי עין.
- "וְאֲבִימֶלֶךְ הִלְךְ אֵלָיו מִזֶּרֶר" (כו, כו) - דגש בגימל ולכן השוא נע.
- "וְאֶת־בְּשֵׁמוֹתָ" (כו, לד) - הבית בקמץ רחב שהוא תנועה גדולה ולכן השין שאחריו בשוא נע. וכן בשם "אֶסְנֶת" (מא, מה) האלף בקמץ רחב ולא בקמץ חטוף והשוא בסמך הוא נע.
- "אֲנֹכִי" (כו, יט) - טעם מפסיק ואח"כ יאמר "עֲשׂוּ בְכַרְךָ", והטעם ידוע. ואע"פ שהפשטא הוא טעם מפסיק חלש יחסית בכ"ז יש להקפיד להפסיק מעט. ונ"ל שבכוונה עשה יעקב מפסיק קטן כדי להבליע ולא להדגיש את ההפרדה שלא ירגיש בכך אביו.